

Sygn. akt II K 453/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: staż. Justyna Galbierczyk

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 05 listopada 2018 roku sprawy

S. B.

s. M. i M. z domu D.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

W dniu 27 kwietnia 2018 roku o godz. 12:00 na ulicy (...) (...)

w miejscowości P. woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 12:43 - 0,75 mg/l, II badanie o godz. 12:59 - 0,80 mg/l, III badanie o godz. 13:03 - 0,75 mg/l, IV badanie o godz. 13:46 - 0,66 mg/l, V badanie o godz. 13:49 - 0,63 mg/l, VI badanie o godz. 14:23 - 0,60 mg/l VII badanie o godz. 14:53 - 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem przez Sąd Rejonowy w Ł. sygn. Akt II K 697/11, za przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

orzeka

1. oskarżonego **S. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu z tą zmianą, iż zwrot „za przestępstwo podobne” zastępuje zwrotem „za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości” i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio,
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,
4. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 27 kwietnia 2018 r. godz. 12:25 do dnia 29 kwietnia 2018 r. godz. 11:00,

5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz wymierza mu 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu)

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy m.in. motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu S. B. oceniony przez pryzmat komponentów wymienionych w art. 115 § 2 kk jawi się jako znaczny. Oskarżony godził w cenione dobro prawne tj. bezpieczeństwo w komunikacji, naruszając umyślnie zasadę jedną z podstawowych reguł stanowiących jego gwarancję. Jako kierowca nietrzeźwy prowadził pojazd mechaniczny jedną z głównych ulic miasta i w porze, kiedy natężenie ruchu jest największe, a zatem stan zagrożenia jaki stworzył trudno bagatelizować. Nie istnieją również okoliczności, które w czymkolwiek usprawiedliwiłyby motywy i pobudki jego działania, bowiem do popełnienia przestępstwa nie skłoniła go żadna uzasadniona życiowo okoliczność, a uprzednie doświadczenia życiowe związane z analogicznym przestępstwem pozostały bez wpływu na ponownie podjęte ryzyko jazdy w stanie nietrzeźwości. Stopień intoksykacji alkoholowej oskarżonego oscylował na poziomie 1,5 ‰, a zatem znacząco odbiegał od wartości progowej wskazanej w art. 115 § 16 kk.

Przestępstwo z art. 178a § 4 kk jest zagrożone karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, a jednocześnie Ustawodawca stosuje wobec jego sprawcy surowsze kryteria dopuszczalności warunkowego zawieszenia wykonania kary. W myśl bowiem art. 69 § 4 kk – jest to możliwe jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Co oczywiste, muszą być spełnione również ogólne warunki probacji wymienione w art. 69 § 1 i 2 kk.

S. B. był w przeszłości karany wielokrotnie, także na kary najsurowszego rodzaju. W dniu 14 kwietnia 2015 r. upłynął orzeczony wobec niego po raz pierwszy 3-letni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych (wyrok Sądu Rejonowego dla Ł. w Ł. z dnia 19 kwietnia 2011 r. sygn. akt V K 247/11) i tym samym rozpoczął bieg kolejny tego rodzaju środek karny wymierzony wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. w sprawie II K 697/11 na okres 5 lat. Oskarżony wykazał się więc wyraźną uporczywością w popadaniu w konflikty z prawem i jednocześnie stracił szanse na warunkowe zawieszenie wykonania kary. Nie tylko bowiem nie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek uprawniający do sięgnięcia po w/w dobrodziejstwo, ale jest to wykluczone z uwagi na ziszczenie się negatywnej przesłanki, o jakiej mowa w . 69 § 1 kk, w postaci uprzedniego skazania na karę pozbawienia wolności.

Z powyższych przyczyn oskarżonemu wymierzono karę bezwzględną – 1 roku pozbawienia wolności.

W przypadku sprawcy czynu z art. 178a§ 4 kk środek karny zakazu kierowania pojazdami określonego rodzaju i to dożywotni, ma charakter obligatoryjny i taki orzeczono.

Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeczono świadczenie pieniężne w minimalnej ustawowej wysokości 10.000 zł, uznając, że kwota ta, nawet w wypadku tak uporczywego sprawcy, jakim jest oskarżony, stanowi bardzo znaczącą dolegliwością materialną.

Z mocy art. 63 § 1 kk orzeczono o zaliczeniu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okresu zatrzymania oskarżonego przyjmując, zgodnie z w/w przepisem, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na koszty sądowe złożyły się wydatki związane z uzyskaniem karty karnej i ryczałtu za doręczenia zaś opłatę wymierzono zgodnie z brzmieniem art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2272).